

Motion till riksdagen

1988/89:So15

av Kjell Ericsson (c)

med anledning av skr. 1988/89:94 om
försöksverksamheten inom hälso- och sjukvården
med utdelning av sprutor och kanyler till
narkotikamissbrukare

Det är viktigt att samhället entydigt och kategoriskt tar avstånd från narkotikamissbruket. Det får på denna punkt inte råda någon tvekan i någon grupp.

Vi har haft tendenser till glidningar i den offentliga attityden till narkotika när det gäller eget bruk. Det har gällt frågor som åttelseftergift vid smärre innehav och det har gällt attityder i samband med lagstiftningen som kriminaliserade också bruket.

Glädjande nog har under senare år alla intagit den kategoriska hållningen. Lagstiftningen har blivit mera entydig. Det är till stort stöd för alla – myndighetspersoner, föräldrar, vänner och för den unge som skall stå emot. Den konsekventa attityden får inte förändras. Samhället får inte agera så att någon kan få för sig att knarkande är tillåtet.

Enligt min mening är utdelning av rena sprutor till narkomaner ett exempel på att samhället inte längre agerar konsekvent i narkotika-frågor. Jag kan förstå motiven vad gäller bekämpning av HIV-smitta. Men den opinionsmässiga effekten i narkotikabekämpningen är så allvarlig att utdelning av sprutor inte kan accepteras.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att all utdelning av sprutor till narkomaner skall upphöra.

Stockholm den 13 mars 1989

Kjell Ericsson (c)